



LA MARSELLESA

2 cuartos.

PERIÓDICH REPUBLICÀ DEMOCRÀTICH FEDERAL.

2 cuartos.

ADVERTENCIAS.

Tots los corresponsals de fora que vulgan dedicarse a la venta de LA MARSELLESA, poden dirigir-se a la Administració, carrer de Dufort, 4, y aquesta servirà 'ls pedidos ab tota puntualitat.

LA MARSELLESA té formada redacció. Pero tots los que vulgan escriure poden remetre los seus treballs al Director del periódich, que 'ls insertará sempre y quan sigan dignes de ser publicats.

Com *La Marsellesa* es federal de cor y no de boca com ho son molts, desitja que tots los ciutadans de fora de Barcelona que tingan alguna queixa per fer pública, se li dirigixin ab la major franquesa, per podersen fer eco; puig la federació no consisteix en qu' estigan bé 'ls de Barcelona, sinó en que sigan igualment atesos tots los pobles grans y petits de tota la nació.

CARLISTA Y HOME DE BÉ....

¡NO POT SER!

Al estrem a que han arribat las cosas, ja no es possible titularse carli sense haber deixat de ser home de bé.

Perqué ¿qui son los carlins? ¿qué volen? ¿qué defensen?

Comensant per Don Alfonso y acabant per en Miret, no son altre cosa que bandolers; no son mes que capitans de lladres que buscan la perduda, que procuran viurer a costa del pais, que 's dedican a *ferse 'ls seus*.

¿Pot haberhi cap home de bé que pugui ser partidari del lladrocin?

¡Miserables! y roban en nom de una religió que may han sentit ni professat!

Si totas las religions no son altra cosa que invencions dels homens, fundadas en los principis de moral universal, ¿com poden professar ni tant solsament la religió catòlica los que cada dia y a cada minut escarneixen la moral?

¿Son cristians? ¿Son catòlics?

Veyamho: ¿com aman a Deu sobre totas las cosas? Incendiant iglesias, robant y saquejant. De modo que lo que fan es amar totas las cosas dels altres sense recordarse per res del seu Deu.

Dihuen: *no jurarás lo nom de Deu en va*; y votan mes ells al seu Deu que no pas cap carreter.

Dihuen que s' han de santificar las festas: las festas suposan que hi ha dias de treball; ¿y heu vist ningú mes gandul que 'ls carlins?

¿Y com honran pare y mare? Anant per aquets monts deshonrant lo nom que 'ls seus pares los hi han llegat; deixant la vida domèstica, la vida del home de bé, per la del aventurer. ¿Cuántas mares haurán mort de pesar al veurers abandonar pe 'ls seus fills! ¿Y quants pares s' haurán desesperat al veurers deshonrats pe 'ls seus descendents!

També dihuen: *no matarás!* Y Alpens, Igualada, Ripoll, Berga y mil altres llochs, proban los seus instints malvats y sera recort constant dels assassinats qu' han comés.

¿Y com compleixen lo precepte, *no fornica-*

rás? Pregunteuhó als vehins d' Igualada y Berga, ahont no respectaren doncellas ni casadas.

Pero en la seva bandera, dihuen que hi tenen també un altre lema: *¡no robarás!* ¿Hi ha cap propietari de un poble gran ó petit de la montanya que no pugui acusar de lladres als carlins? Ahont no han cobrat contribucions han saquejat sense respectar res. ¿Lladres, lladres, res mes que lladres son los carlins!

Dihuen ¡los miserables! que en la seva religió hi ha també la següent lley: *¡no mentirás!* ¿Y heu sentit a dir que hi hagi cap partit ó partida mes embustera que 'ls carlistas? ¿Si sols de la mentida viuen!...

Encara van mes enllá ab la seva farsa: encara dihuen: *no desitjarás la muller del próxim*. Y ells desitjan, no la del próxim, sino totas las que troban, comensant per en Miret ab donya Blanca, y acabant per l' últim de la quadrilla ab la primera que 'ls ve a ma.

¿Y que 'n direm del seu últim precepte: *no codiciarás las cosas ajenas?* Que al defensar aixó son la gent mes cinica que hi puga haber, ja que tot lo que tenen y pensan tenir es agé.

Després de tot aixó, ¿qué 'ns toca dir?

Ens toca dir que 'ls carlins no son un partit polítich; que son uns criminals comuns y que com a tals haurian de ser considerats.

Ens toca dir que no mereixen cap classe de consideració, y que son precisas medidas extraordinarias, pero molt extraordinarias, per acabarlos. Ens toca dir que no té modos ni vergonya qui 'ls defensa y qui 's fassi solidari dels seus actes y de la seva causa. Ens toca dir lo qu' hem dit al comensar: carlista y home de bé... ¡no pot ser!

X.